

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

25 май 1971 година*

’Равно заплащане,,

По дело 80-70

с предмет преюдициално запитване съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Conseil d'État, Белгия, по производството, висящо пред този съд, между

GABRIELLE DEFRENNE, бивша стюардеса от белгийската авиокомпания Sabena, с адрес в Брюксел

и

белгийската държава, за която се явява министърът на социалната сигурност,

относно тълкуването на член 119 от Договора за ЕИО във връзка с Кралски указ от 3 ноември 1969 г. за определяне на специални правила по отношение на летателния персонал от гражданското въздухоплаване за придобиване право на пенсия и специални условия за прилагане на Кралски указ № 50 от 24 октомври 1967 г. относно пенсии за осигурителен стаж и възраст и пенсии за наследници на работниците,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н A. Trabucchi, председатели на състави, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmafs, г-н P. Pescatore (докладчик) и г-н H. Kutscher, съдии,

генерален адвокат: г-н A. Dutheillet de Lamothe,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

¹. С Определение от 4 декември 1970 г., получено в секретариата на Съда на 11 декември, Conseil d'État, Белгия, отправя по член 177 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност три въпроса във връзка с тълкуването на член 119 от Договора за ЕИО относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените при равен труд.

По първия въпрос

². На първо място въпросът към Съда е „дали пенсията за осигурителен стаж и възраст, отпускана при условията на социалното осигуряване, финансирано с вноски от

* Език на производството: френски.

работници, работодатели и държавна субсидия, представлява възнаграждение, което работникът получава косвено във връзка със своята работа от своя работодател.”

3. От решението, с което се отправя запитването, става ясно, че този въпрос е бил повдигнат в хода на спора за установяване действителността на Кралския указ от 3 ноември 1969 г. относно пенсиите за осигурителен стаж и възраст на летателния персонал в гражданското въздухоплаване – указ, издаден в рамките на общата схема за пенсии за осигурителен стаж и възраст на работниците и пенсия за наследници на работниците – и по-специално разпоредбата от този указ, която изключва стюардесите от въпросната схема.

4. Според ищеца в главното производство такова изключване противоречи на принципа за равно заплащане на мъжете и жените при равен труд, изложен в член 119, тъй като пенсионното плащане формира част от „заплащането”, така както е определено в член 119, алинея 2, като възнаграждение, което работникът получава косвено във връзка със своята работа от своя работодател.

5. Съгласно член 119, алинея 1 от Договора за ЕИО, държавите-членки са длъжни да осигуряват прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените при равен труд.

6. Разпоредбата на алинея 2 от този член разширява понятието заплащане до всяко друго възнаграждение, в пари или в натура, непосредствено или бъдещо, при условие че работникът го получи, макар и косвено, във връзка със своята работа от своя работодател.

7. Въпреки че на социално-осигурителните плащания по принцип не е чуждо понятието заплащане, не може в същото понятие, както е формулирано в член 119, да се включват социално-осигурителни схеми или плащания, и по-специално пенсиите за осигурителен стаж и възраст, пряко уредени със закон, без какъвто и да било елемент на договор в рамките на въпросното предприятие или професионален бранш, които са задължително приложими към общи категории работници.

8. Тези схеми осигуряват на работниците да се ползват от правото на законова система на плащане, за чието финансиране се правят вноски от работниците, работодателите и вероятно от държавните органи, в размер, определен не толкова от трудовото правоотношение между работодателя и работника, колкото на основание съображенията на социалната политика.

9. Също така частта, която работодателите внасят за финансирането на такива схеми, не съставлява пряко или косвено заплащане на работника.

10. Освен това, работникът обикновено получава установените със закон обезщетения не поради вноската на работодателя, а единствено поради факта, че работникът е изпълнил законовите условия за отпускането на обезщетението.

11. Това са също така характеристики на специални схеми, които в рамките на общата система за социално осигуряване, установена със закон, са свързани по-специално с определени категории работници.

¹² Следователно трябва да се установи, че дискриминационни ситуации, произтичащи от прилагането на такава система, не са предмет на изискванията по член 119 от Договора.

¹³ От изложеното по-горе следва, че пенсията за осигурителен стаж и възраст, установена в рамките на схема за социално осигуряване, уредена със закон, не представлява възнаграждение, което работникът получава косвено във връзка със своята работа от своя работодател по смисъла на член 119, алинея 2.

По вторият и третия въпрос

¹⁴ С втория въпрос се пита дали правилата, приложими към работниците, могат „да установяват различна възрастова граница за членове на летателен персонал от гражданското въздухоплаване от мъжки и женски пол.”

¹⁵ Освен това в третия въпрос се пита дали стюардесите и стюардите в гражданското въздухоплаване полагат „равен труд”.

¹⁶ Предвид отговора, даден по първия въпрос, не е необходимо да се отговаря на другите два въпроса.

По съдебните разноси

¹⁷ Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становище пред Съда, не подлежат на възстановяване.

¹⁸ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред Conseil d'État, Белгия, последният следва да се произнесе по съдебните разноси.

По изложените съображения,

като взе предвид процесуалните документи;

след като изслуша доклада на докладчика;

след като изслуша становищата на страните по главното производство и на Комисията на Европейските общности;

след като изслуша заключението на генералният адвокат;

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, особено членове 119 и 177;

като взе предвид Протокола за статута на Съда на Европейската икономическа общност, особено член 20;

като взе предвид Процедурния правилник на Съда на Европейските общности;

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени от страна на Conseil d'État, Белгия, (section d'administration, III-ти състав) с Определение от 4 декември 1970 г., реши:

1. Пенсията за осигурителен стаж и възраст, установена в рамките на схема за социално осигуряване, уредена със закон, не представлява възнаграждение, което работникът получава косвено във връзка със своята работа от своя работодател по смисъла на член 119, алинея 2 от Договора за ЕИО.

2. Не е необходимо да се дава отговор на останалите въпроси.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 май 1971 година.

Подписи